

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/22/2014
Identifikačné číslo spisu:	8308010267
Dátum vydania rozhodnutia:	08.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8308010267.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Ľubora Duľa v trestnej veci proti obvinenému Z. P.D., vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T 64/2008, na neverejnom zasadnutí 8. apríla 2014 v Bratislave o dovolaní obvineného Z. P. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 6. júna 2012, sp. zn. 5To 12/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. P. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Humenné z 19. decembra 2011, sp. zn. 2T 64/2008, bol obvinený Z. P. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14. januára 2008 v čase okolo 14.00 hod. vo vchode do bytového domu na ul. X. S. č. XXXX/X v N. pod hrozbou zabitia žiadal od I. N. peniaze, keď mu tento odmietol peniaze vydať, tak ho najmenej dvakrát uderil dlaňou po tvári, v dôsledku čoho tento spadol na zem a na zemi ho najmenej dvakrát kopol do oblasti pravého boku, kde z vnútorného vrečka kabáta mu odcudzil puzdro s dokladmi bez finančnej hotovosti, hodil do schránky I. N., čím svojím konaním I. N. spôsobil škodu vo výške 700 Sk, nespôsobil mu žiadne zranenie, pričom vedel, že I. N. je osobou zdravotne ťažko postihnutou, nakoľko ho už predtým osobne poznal.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému I. N., nar. X.

M. XXXX v N., bytom N., X. S. XXXX/X škodu v sume 23,34 €.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a obvinený Z. P..

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudkom zo 6. júna 2012, sp. zn. 5To 12/2012, na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obvineného podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol tak, že podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/ a § 38 ods. 4 Tr. zák. uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Z. P. ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Prešove podal obvinený Z. P. dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý predpokladá, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolateľ poukázal na to, že pôvodným rozsudkom Okresného súdu Humenné z 21. januára 2009 bol uznaný za vinného z prečinov výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. bol uznaný na základe rozporných a neustále sa meniacich výpovedí poškodeného I. N. a jeho matky, svedkyne L. N.. Poškodený trpiaci duševnou zaostalosťou stredného stupňa, ktorý podľa znalca nie je spôsobilý dôveryhodne popísať samotný skutok, zásadným spôsobom menil postupnosť skutku. K veci vypovedal, že bol ním (obvineným) najskôr fyzicky napadnutý a až potom boli od neho pýtané peniaze. Neskôr ale pri vyšetrení u znalca K. uviedol, že obvinený mu najprv zobral peniaze a až potom ho kopol. Dokazovaním sa nepodarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dokázať, že použil násilie, resp. hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa peňazí poškodeného N.. Z výsledkov dokazovania nevyplyva dostatočne ani to, že on spáchal žalovaný skutok, a preto za použitia zásady „in dubio pro reo“ mohol súd uvažovať o oslobodení spod obžaloby.

V prípade, že by súd mal spáchanie skutku za preukázané, namieta jeho právne posúdenie s tým, že ide o prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a nie o zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., z ktorého bol uznaný za vinného.

Z uvedených dôvodov obvinený Z. P. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 6. júna 2012, sp. zn. 5To 12/2012, ako aj rozsudok Okresného súdu Humenné z 19. decembra 2011, sp. zn. 2T 64/2008, a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné vo vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že preukázaný skutok obvineného Z. P. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., a preto nie je naplnený uplatnený, ale ani iný dovolací dôvod. Navrhol preto zamietnuť dovolanie obvineného ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., prostredníctvom obhajcu, potom ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (v danom prípade odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por., s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2, tohto ustanovenia a v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por. Zároveň ale dovolací súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zjavné, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., uplatnený obvineným.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladá výlučne chyby právne, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený buď ako prísnejšie alebo miernejšie trestný čin alebo že nemal byť vôbec posúdený ako trestný čin pre existenciu niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchatelia alebo protiprávnosť činu.

Spomenutý dovolací dôvod je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktoré nemusí bezprostredne súvisieť len s právnym posúdením skutku, ale sa môže dotýkať napr. rozhodovania o treste, či ochrannom opatrení.

Predmetný dôvod dovolania ale vylučuje námietky skutkové (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou), t.j. nie je prípustné namietat', že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a tiež hodnotenie dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda slúži výhradne k náprave hmotnoprávnych väd.

Skôr rozvedené námietky obvineného Z. P. sú skutkovej povahy (skutok nespáchal, a preto s použitím zásady „in dubio pro reo“ mal byť oslobodený spod obžaloby, resp. sa spoľahlivo nepreukázalo, že použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa peňazí poškodeného N.).

Tieto námietky vecne stoja mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, a preto najvyšší súd nemohol na ne prihliadať, keďže v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

Skutok obvineného Z. P. uvedený vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Humenné z 19. decembra 2011, sp. zn. 2T 64/2008, ktorý nebol žiadnym spôsobom modifikovaný ani dovolaním obvineného napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo 6. júna 2012, sp. zn. 5To 12/2012, je vylúčené posúdiť ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Prisvojenie cudzej veci, ktorú má iný pri sebe, alebo na sebe nesmie byť spojené s použitím násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci alebo hrozby bezprostredného násilia.

Zmocnenie sa cudzej veci za použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia je znakom objektívnej stránky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Zistený skutok obvineného Z. P. zodpovedá znakom tohto zločinu, lebo peniaze od poškodeného N. žiadal pod hrozbou zabitia, a keď ich tento odmietol vydať, použil fyzické násilie konkretizované v prvostupňovom rozsudku, a tak sa zmocnil peňazí poškodeného N. ako osoby ťažko zdravotne postihnutej, teda chránenej osoby v zmysle § 139 ods. 1 písm. f/ Tr. zák., ktorá okolnosť založila prísnejšie právne posúdenie konania obvineného podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., teda že obvinený zločin lúpeže spáchal na chránenej osobe.

Z uvedeného vyplýva, že obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebol splnený, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Z. P. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.